יוסל ואודרי ברגנר
ציירים
1920-2017
1927-2022

יוֹסֶל בֶּרגנֶר - צייר, מאייר, מעצב תלבושות לתאטרון
נולד בווינה, בנם של הזמרת פניה ברגנר והמשורר מלך ראוויטש. החל ללמוד ציור בוורשה אצל הציירה הירש אלטמן, למד אומנות באוסטרליה בבית הספר לאמנות שעל יד הגלריה הלאומית של ויקטוריה במלבורן. נחשב לאחד מגדולי הציירים הישראלים והציג תערוכות בארץ ובעולם. אייר עשרות ספרים בהם "טוביה החלבן" של "שלום עליכם" ו"מזל דגים" של ש"י עגנון. הוכתר כחתן פרס ישראל לאומנות (1980) ובתואר דוקטור לשם כבוד מאוניברסיטת חיפה בשנת 2013.
שירת בצבא האוסטרלי, ולאחר שחרורו הקים יחד עם חבריו קבוצה של ציירים שעסקו בציור ריאליסטי-חברתי. עלה לישראל ב-1950, התיישב בצפת יחד עם אשתו אודרי והפך לכוח משמעותי באומנות הישראלית. באותה שנה הציג את תערוכת היחיד הראשונה שלו. ב-1957 קבע את מקום מגוריו בתל אביב. יצירותיו הביעו את נשמתו והוויתו באמצעים ציוריים-ספרותיים וסימבוליים. תחילה הוגדרו המוטיבים בהם השתמש כ"גלותיים", אך אט אט הוא נתפס כמייצג את הישראליות באמצעות פן ייחודי. סגנונו הייחודי שיקף אירועים שחווה וסיפורים ששמע על המציאות בארץ ישראל, ובהם עולם החלוצים והתיאטרון משנות השבעים ועוד.
בין ציוריו המפורסמים: אוכלי הפרפרים (1965), שולחן ערוך (1967), ארבע נשים (1964), דיוקנאות משפחה (1966), הכלה וצייד הפרפרים (1967).

אודרי ברגנר - ציירת, מעצבת תפאורה ותלבושות, מאיירת
נולדה בסידני, אוסטרליה, למדה ציור ב-National Gallery Art School במלבורן, שם פגשה את בעלה יוסל ברגנר. השניים עלו לישראל והתגוררו בצפת שבה החלו לצייר. וב-1957 השתקעו בתל אביב.
החל משנות ה-60 החלה לצייר בצבעים עזים ועל בדים גדולים את הנגב ואת אוכלוסיית הבדואים, את לבושם, אורח חייהם ועדרי הצאן שלהם. יצירתה המופשטת הובילה לאיבוד הדמיון הפיגורטיבי של הדמויות, אך ניתן לזהותם בציוריה.
בתחילת שנות ה-2000 יצרה את סדרת ציורי ה"ציפורים" שהוצגה לראשונה במלבורן ולאחר מכן בגלריית ברנרד בתל אביב. גם בסדרה זו ניתן להבחין בצבעים העזים ונטייתה להפשטה. היא הציגה תערוכות רבות וציוריה נמצאים באוספי מוזיאון ישראל, מוזיאון חיפה לאומנות ואוספים פרטיים, לצד הצגתם בתערוכת קבע של האוניברסיטה העברית בירושלים בקמפוס הר הצופים וגבעת רם.

עיריית תל-אביב קבעה לוחית זיכרון בכניסה לביתם ברחוב ביל"ו 32